

Abstrakt:

Domestikace zvířat byla jednou z hospodářsky nejvýznamnějších činností moderních lidí. Umožnila nejen určitá zvířata účinněji využívat, ale také je šlechtit (tedy zkvalitňovat jejich požadované vlastnosti) a pomocí různých křížení získávat nové formy využitelné v zemědělství. Právě umělá selekce a patrně i hybridizace jsou základem současné variability plemen hospodářských zvířat. Způsob vzniku těchto plemen je však již dávno zapomenut a srovnávací morfologie nemůže poskytnout vodítko pro poznání příbuznosti jednotlivých plemen. Informace o příbuznosti plemen přesto nutně potřebujeme například při posuzování selekce a predikci funkčního významu genetických změn. Jedinou cestou k odhadnutí fylogeneze plemen domestikovaných druhů tak mohou být metody molekulární genetiky. Cílem této práce je podat stručný přehled molekulárně genetických metod, které doposud byly v souvislosti s výzkumem domestikace živočichů použity a nastínit výsledky, které byly pomocí těchto metod získány. Dále je v práci na základě shod a rozdílů mezi jednotlivými metodami kriticky posouzeno použití těchto metod a výsledně zhodnocena věrohodnost hypotéz o původu plemen domácích zvířat.

Klíčová slova:

domestikace, evoluce, hospodářská zvířata, variabilita, selekce, molekulární metody